

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

VII. évfolyam • 3. szám • 2009. december

Karácsony: Isten válasza

Évről-évre valami sajátos, nehezen megfogalmazható remény köt bennünket Karácsony ünnepéhez. Remény, hogy valami újat hoz számunkra, változást jelent az életünkben, hogy megajándékoz azzal, ami után úgy sóvárgunk: tartalommal, örömmel, boldogsággal, hogy rendet teremt bennünk és körülöttünk...

hogy igazán együtt tudjon érezni velünk, hogy a saját bőrén érezze helyzetünket. A kisgyermek kiszolgáltatottságától kezdve vállalja az ember teljes sorsát a kereszt kiszolgáltatottságáig.

Isten a világ Ura, a mindenség egy apró pontjához köti magát. Az örökkévalóságból jön: belép az emberiség több millió éves fejlődésébe, a zsidó nép 1500 éves vallási törté-

Betlehem az Emléparkban.

De ha nem akarjuk, hogy mindez egyszerűen elröpüljön – mint már talán sokszor megtörtént, hogy „csak úgy” eltelt ez a néhány ünnepi nap – el kell gondolkodnunk: honnan is van bennünk az a remény, amellyel olyannyira várunk gyerekként, felnőttként is a Karácsonyt?

A magam részéről úgy gondolom, ez a reménység onnan van, hogy érezzük: mindennapi életünk gondjaira, problémáira, kérdéseire Karácsony ad egy személyes választ. Sőt, Karácsony maga: *Isten válasza* számunkra! És hihetetlenül egyszerű. Isten közeledik, és azt mondja: „Segítek rajta! Tudok és akarok segíteni Neked!” *Ez Isten válasza*: „Utadat nem egyedül járod, én is részt veszek benne!” Isten megjelenik a világban és azt mondja: „Én segítek, mert másképpen is mehetnének a dolgaid!”

Angyal hirdette: „Ma született a Megváltó, az Úr Krisztus, Dávid városában.” – Egy kicsi gyermekben jön el az Isten, emberré lesz,

nelmébe Augustusz császár uralkodása idején, azon a meghatározó éjszakán, amelyet azóta szent éjszakának nevezünk.

Azért jött, hogy ezt a világot az Ő szeretetébe, ezt az időt az Ő örökkévalóságába vonja.

És hogyan reagál erre, Isten közeledésére az ember? Ezt olvassuk az evangéliumban: „Nem jutott nekik hely a szálláson.”

Jézus születésekor nem a ma már sokszor eltűlt karácsonyi idillről, karácsonyi hangulatról van szó, hanem arról a tényről, hogy Mária és József számára nincs hely. Nincs hely az emberré lett Isten számára...

S a baj csak az, hogy ami akkor, 2000 éve Betlehemben történt, az azóta már számtalanszor megtörtént, és megtörténik ma is.

Nincs hely számára a társadalmakban, emberi közösségekben, családokban, az emberek szívében, amikor nem engedik közel magukhoz az evangélium értékrendjét.

(Folytatás a 2. oldalon)

TARTALOM

- Karácsony: Isten válasza 1-2 l.
- A mérlegkészítés ideje
következik 2. l.
- Egy régi-régi dal
mesélt a múltból 3. l.
- Ismét alapítójukra
emlékeztek a citerások 4. l.
- Megemlékezés az
Emléparkban 5. l.
- Cimerkiállítás
a Művelődési Házban 5. l.
- Interjú Kiss Tiborral 6-7. l.
- Sitkei emlékeim 8-9. l.
- Értékelte az elnökség
és a tagság 9. l.
- A postai
szolgáltatás Sitkén 10-11. l.
- Ötven éve alakult meg
az MTSZ 12. l.
- Tais toi! 13. l.
- Vendégek Zalából 14. l.
- Labdarúgó hírek 15-16. l.
- Sitke olimpiai bajnoka 16. l.

A mérlegkészítés ideje következik az új esztendőben

*„Hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.”*

(Juhász Gyula)

Azt mondják az különbözteti meg az optimista embert a pesszimistától, hogy az optimista úgy vélekedik, mi jelenleg a lehető legjobb világban élünk. A pesszimista pedig attól fél, hogy ez így igaz. Nos nem hiszem, hogy a lehető legjobb világban élnénk, mégsem vallom magamat borúlátó embernek. Fontos, hogy úgy vágjunk neki az elkövetkező évnek, hogy tudjuk: az elmúltról teljes és minőségi számvetést végeztünk. Minden elfogultságtól menteset. Fontos tudnunk, hogy sikereinket és kudarcainkat a helyükre tettük, hogy a megfelelő következtetéseket levontuk, tanulságokat megfogalmaztuk.

Amikor az elmúlt esztendőre és az új évre gondolunk különösen fontos hogy

feltegyük magunknak a kérdést: jó irányba haladunk-e? Így van ez egy település életében is. Három esztendő elmúlt ebből a ciklusból, és most következik az utolsó. Lassan elérkezik tehát a mérlegkészítés ideje.

Büszkén jelenthetem, hogy sikerült megteremtünk a falu gazdasági stabilitását. Ez a stabilitás nagyon fontos eredmény, jó alapként szolgál megkezdett munkáinkhoz és eljövendő terveinkhez. Tudtunk élni a lehetőségekkel, elindultunk a fejlődés irányába, de sok munkába fog kerülni nem csupán a további növekedés, de a jelenlegi fejlődés megtartá-

sa, fenntartása is. Azonban, ha megvan bennünk a kellő erő és kitartás, hogy továbblépjünk akkor nincs okunk kételkedni a saját sikerünkben. Ehhez kérem az Önök segítségét. A legnagyobb lendületet az emberek együttműködése, támogatása adja. Hadd idézzem Shakespeare-t:

„Ha összekapcsoljuk többek életét és munkáját, együttesen mindnyájan sokkal messzebbre jutunk, mint különhaladva bárki is eljuthatna.”

A legnagyobb elhatározásunk az legyen az új esztendőre, hogy együttműködünk, együtt cselekszünk településünk és a benne élők boldogulásáért. Egymáshoz való hozzáállásunk nemcsak a mellettünk élő emberek jó közérzetét, de – talán nem túlzás, ha azt mondom – életünk sikerességét is eldönti. Ezért szívügyem falunk helyzete, büszke vagyok sikereinkre.

Úgy érzem, az itt élőkben van annyi erő, lendület és elszántság, hogy a lehetőségekre figyelve az elkövetkező évet is tartalmasan, értékteljes módon tudják megélni.

Minden ember számára fontos, hogy legyen értelme a hétköznapiaknak.

Egy pillanatra sem szabad szem elől téveszteni, hogy életünk nagy része hétköznapiakból áll. Ezekben kell boldogulnunk, hogy az életünk sikeres legyen. Amikor nekivágunk az új esztendő új feladatainak, azt kívánom mindannyiunknak, hogy boldoguljunk közösen!

Boldoguljunk közösen a hétköznapiakban és az ünnepeken egyaránt!

Kívánok Önöknek jó erőt, egészséget, békességben eltöltött karácsonyt és örömeikben gazdag új esztendőt!

Morgós István
polgármester

Karácsony: Isten válasza

(Folytatás az 1. oldalról)

De vajon bennünk – az én életemben – van hely a számára? Én adok neki szállást? Vagyis közel engedem őt magamhoz? Élő a szívemben az ő szeretete, az ő tanítása?

Ezek a kérdések azért is fontosak, mert az evangéliumban *másik csoportja is van az embereknek!* Nem csak azok léteznek, akik nem adtak szállást! – A pásztorokról olvassuk: „Dicsőítették és magasztalták Istent! Odasiettek s megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisdedit.”

De jó lenne hozzájuk tartozni! De jó lenne lélekben nekünk is oda menni, hogy megtaláljuk! Megnyitni a szívünket, hogy be tudjuk fogadni. – Persze nem csak Karácsonykor, hanem minden nap.

Ez a nagy lehetőség azonban adott számunkra: odamehetünk, befogadhatjuk Isten szeretetét, hogy Isten is részt vehessen az életünkben.

Csak ott van Karácsony, ahol így élnek, mert csak így ismerik meg az, ami egykor történt: Isten belépett a világba, és átalakította azt.

Mert ugyanezekről a pásztorokról azt olvashatjuk még: „Azután hazatértek! Dicsérték és magasztalták Istent mind-

azért, amit úgy láttak és hallottak, ahogy az angyal előre mondta nekik.”

A betlehemi esemény – Karácsony – tehát számukra nem csupán egy érdekes esemény maradt, egy kicsit ünnepélyesebb nap a többi között, amelyet a mindennapokban gyorsan elfelejtettek, hanem *megváltozva tértek vissza a hétköznapiakba.* Amit láttak és hallottak, átformálta őket!

Karácsony egyetlen évben sem múlhatna el úgy a mi számunkra sem, hogy az emberré lett Istenfiával való találkozásunk legalább egy kicsit meg ne változtatná, jobbra ne tenné az életünket.

Karácsonykor felnőtt és idős ember is gyermeki csodálkozással áll meg a betlehemi jászol előtt. Mert meghalljuk, átéljük a választ: bár sötétben járunk, de Isten segít nekünk, megszületett nekünk és minden embernek a Megváltó.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott Karácsonyt minden kedves sitkei testvéremnek!

Inzsöl Richárd
plébános

Egy régi-régi dal mesélt a múltról - Sitkén

Szeretettel üdvözlöm Sitke község minden Kedves lakosát a Patria Nonprofit Kkt. nevében! Engedjék meg, hogy néhány gondolatban összefoglaljam rendezvényünk előzményeit, eseményeit, melynek „Egy régi-régi dal mesélt a múltról...” címmel 2009. szeptember 12-én az Önök települése adott otthont.

Talán szervezetünket nem szükséges részleteiben bemutatni, hiszen 2004 januárjától látjuk-el a házi segítségnyújtás feladatát az önkormányzatukkal kötött megállapodási szerződés keretében.

Sitke község mellett még tizenkét település tartozik ellátási területünkhöz.

A múlt évben érelődött meg bennem, hogy a hétköznapi teendőkön kívül szükségszerű lenne kiemelni egy olyan alkalmat, amikor kinyilváníthatjuk az általunk ellátott idős emberek iránti megbecsülésünket, tiszteletünket.

„Egy lángot viszek, add tovább...” - mondtuk ki kb. egy évvel ezelőtt, szándékaink szerint hagyományteremtő céllal.

Hogy mi is e láng, mit is jelképez munkánk során...?

Egyszerű fordításban az idős emberek iránti törődést, gondoskodást melyet természetesen igyekszünk csendben, hivatásunknak megfelelően gyakorolni a mindennapokban, próbáljuk támogatni megfáradt és kiszolgáltatott testüket-lelküket.

Rendezvényeink kapcsán elsősorban övüké a figyelem! Szeretném, ha éreznék, szükség van rájuk betegen, öregen is, hiszen nem szabad felednünk: múltjukkal ők teremtették meg a jelenünket....

Sajnos gyakran tapasztalom, hogy e tényről az aktívabb korosztály megfeledkezik...

Annak idején az idős embert magától értetődő tisztelet övezte szerzett tapasztalatai, bölcsessége, tudása révén.

És, ma...? Nem nagyon találkozom olyan időssel, aki ne a nyugdíj beosztásával küszködne, ne betegség gyötörné, vagy éppen nem a magány, egyedüllét fájó érzetével hadakozna....

A sitkei rendezvényen szerettünk volna némi enyhülést e problémákra, ha csak annyival is, hogy az idős emberek kimozdulhatnak a megszokások, mindennapi teendők világából, hasonló körülményű emberekkel találkozhatnak, kik hasonlóan érzik-élik meg az időskor terheit.

Nekünk, fiatalabb generációnak pedig kiváló alkalom lehet szembenézni várható jövőnkkel, mielőtt magunk tapasztaljuk meg az öregedés elkerülhetetlen tényét, mert hát valljuk be, „...ki túléli a fiatalságát, menthetetlenül megöregszik...”

Persze nem az árnyoldalakra kívántuk felhívni a figyelmet, sokkal inkább arra, miként lehet hatvan-hetven-nyolcvan-kilencven évesen, betegeskedve, mozgásban korlátozva, megfosztva látástól, hallástól, szellemileg leépülve is megőrizni, s továbbadni kultúrát, tudást, jókedvet....

A rendezvény fő kerete éppen ezért a Ki-Mit-Tud „verseny” volt, ahol legnagyobb örömünkre számos idős ember tolmácsolta régi-régi dalait, versbe öntött érzéseit, gondolatait, sőt, láthatuk, hogy a megfáradt, máskor oly nehezen mozgó lábak is képesek még néhány táncfigurára...

Örömdetes volt, hogy mind a tizenkét település képviseltette magát, hiszen a mai rohanó világban valahol hátul maradnak az összetartozás, társas kapcsolatok emberi értékei.

Megtiszteltetés volt számunkra, hogy a jelképes zsűri tagjai örömmel tettek eleget felkérésünknek, értették, s érezték, hogy ott, azon a délutánon mindenki nyertes, legyen az szereplő vagy néző...

Aldobolyi Nagy György zeneszerző, érdemes művész a maga egyszerű, emberközeli módján értékelte személyre szólóan a felépők teljesítményét.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy a zsűriben helyet foglalt Domján Lászlóné, Mária néni, kinek elvülhetetlen érdemei vannak abban, hogy Sitkén 2003-ban létrejöhetett gondozói szolgálatunk! Morgós István polgármester úr aktív, humánus közreműködése pedig példaértékűen segítette munkánkat a szervezés valamennyi mozzanata során.

Az előadás alatt a Művelődési Ház előterében „háttér esemény” zajlott, hiszen a sitkei ügyes, s jó szándékú háziasszonyok odaadásának köszönhetően számos szebbnél-szebb, s finomabbnál finomabb édesség került a süteménysütő verseny asztalára!

Értékelés nélkül persze e produkció sem múlhatott el; itt a sitkei apróságoké volt a főszerep, akik a süteményeket derekasan kóstolgatva igazán pártatlan értékelést adtak.

Szellemi táplálék mellett elengedhetetlen volt természetesen az étvágy csillapítása is, melynek elkészítésével a sitkei lányok és asszonyok fáradtak, mindenki meglegedésére. Az estebéd elfogyasztása alatt a sitkei citerazenekar gondoskodott a résztvevők szórakoztatásáról.

Úgy érzem, az együttöltött délután igazolta elképzeléseinket, reményeim szerint sikerült megint egy aprócska lépést tenni annak érdekében, hogy felhívjuk a figyelmet az idős emberek értékeinek megbecsülésére.

Kedves Sitkei Lakosok!

Végül, de nem utolsósorban, kérem engedjék meg, hogy e helyen fejezzem ki köszönetemet és hálámat Önöknek szívből jövő, önzetlen segítségüket, – legyen az anyagi, tárgyi, személyi, mellyel hozzájárultak törekvéseink megvalósulásához!

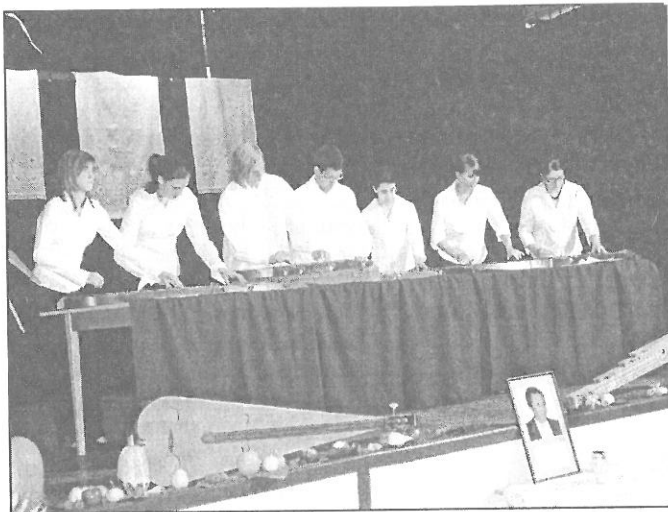
Tar Tünde

A Ki-Mit-Tud verseny zsűrije és a résztvevők egy csoportja

Ismét alapítójukra emlékeztek citerásaink

Október 10-én a Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület szervezésében ismét dalos találkozóra került sor a Művelődési Házban. Negyedik alkalommal emlékezett meg alapítóvezetőjéről, Lábodi Zoltánról műsoros est keretében az együttes, melyet megtisztelt jelenlétével az alapító özvegye is. Az est bevezetőjében méltatták a 36 évet felölelő vitathatatlan érdemeit az együttesek alapításában, összetartásában, szakmai vonalon elért fejlődésében.

A Sitkei Ifjúsági Citerazenekar

A dalos találkozót az est házigazdája, a Sitkei Citerazenekar nyitotta meg a 18-19 századból származó táncdallamokkal. Ezután a legifjabbak gyermekdalokat adtak elő. A gyermekcsoport tagjai 2008 óta játszanak ebben a felállásban. Nyilvános fellépésre ez idáig még nem volt alkalmuk, a hálás közönség nagy tapssal jutalmazta a remegő kis kezek játékát. A csoport felkészítője Gróf Adrienn volt.

Ezután Gerge-Sitke Pávakör következett, mely szintén a Lábodi Zoltán által alapított csoportok közé tartozik. A közelmúltban a tagjai közé lépett több sitkei fiatal is, így remélhetőleg biztosítva lesz utánpótlásuk, s még hosszú évekig énekelnek együtt.

Immár másodszor üdvözölhettük Művelődési Házunk színpadán a Káldi Asszonykórus tagjait. A helyi citerazenekar már többször kapott meghívást az általuk megrendezett szüreti dalos találkozókra, ahol mindig meleg szeretettel, jókedvvel fogadták őket.

A 15 éves jubileumát ünneplő együttest Vörös Krisztina tanárnő, az együttes vezetője mutatta be. Megható pillanata volt szereplésüknek, mikor azt az egyházi éneket énekelték el, melynek szövegét Lábodi tanár úr a halála előtt két héttel kérte tőlük, hogy ő is megtaníthassa együtteseinek. Sajnos erre már nem kerülhetett sor, a kért szöveget hét év után a káldiak már csak az egykori együttes vezető özvegyének, Lábodi Zoltánnak nyújthatták át.

A következő fellépő az Ifjúsági Citerazenekar volt, ami 1996-ban alakult. Ők már szívesebben játszanak többszólamú citerajátékot, műsorszámuk választásából is ez derült ki. Látszott, hogy élvezettel pengetik a húrokat. Reméljük, a sors nem repíti őket olyan messzire, hogy ebbe a csapatba ne tudjanak visszajárni énekelni, citerázni.

Következőként a Perenyei Férfi Népdalkört köszönthettük a színpadon, akik sok szép díj büszke tulajdonosai, sok-sok szép népdal, katonadal, bordal ismerői. Persze volt kitől tanulniuk, hisz az együttes művészeti vezetője Tanai Erzsébet, a Népművészet Mestere.

Citerásaink idén voltak náluk először egy nagyon jó hangulatú dalos találkozón, ahol neves szakemberektől kaptak elismerő szavakat munkájukról. Reméljük, a két együttes kapcsolata megmarad, és még sok vidám dalt tanulnak egymástól.

Befejezésül a házigazda együttes, a Sitkei Citerazenekar következett. Műsorukban a régi idők dalaiból válogattak. A közönség szívesen kapcsolódott be az éneklésbe az ismerős dallamok hallatán. Mielőtt a citerások utolsó számukba kezdtek, az együttes utolsó élő alapítóját, Gróf Lászlót köszöntötte a színpadon Morgós István polgármester úr, valamint az együttes nevében Gróf Gusztáv és ifjabb Gróf László.

Az est a meghívottak megvendéglésével zárult, melyért köszönettel tartozunk Kovács Ferencnek, a Vas Megyei Közgylés elnökének, aki elnöki keretéből támogatta a találkozót, valamint a Vas Megyei Közgylés Oktatási, Kulturális és Ifjúsági Bizottságának a pályázati támogatásért. S köszönet Sitke Község Önkormányzatának, amiért nemcsak az ilyen rendezvényeken áll az együttes mellett, hanem biztosítja a működéshez szükséges anyagi- és erkölcsi feltételeket is.

Gróf Lászlóné

Anyakönyvi hírek

Házasság: Szijártó Szilveszter és Kéri Katalin

Velekey Péter Béla és Simon Lilla

Németh Norbert és Sali Bernadett

Fueisz Szilárd Nándor és Németh Ildikó Mária

Tamási Zoltán és Szalai Mónika

Születés: Nagy János és Szabó Mónika leánya Kíra

Daczó Zoltán és Maórun Mónika leánya, Dalma

Bognár Miklós és Balázs Anikó leánya, Vivien

Borbély Gábor és Varga Veronika leánya, Szonja

Jeczó Tibor és Müller Mónika leánya, Jázmin

Gombkötő István és Hendrich Réka fia, Zalán

Halálozás: Nagy Istvánné sz. Takács Rozália

Fider Sándor

Polgár János

Niczki Sándor

Szladovics László

Ferencz Károlyné sz. Kondics Mária

Kéthelyi Imre

Szabó Imre

Megemlékezés a Sitkei Emlékparkban

2009. október 25-én délelőtt 11 órakor az I. és II. világháború, valamint az 1956-os forradalom hőseire és áldozataira emlékeztek a résztvevők a Sitkei Emlékparkban.

Az immár 18. alkalommal megrendezett ünnepség a díszőrség felállításával, majd a díszegység bevonulása után a Himnusz hangjai mellett zászlófelvonással vette kezdetét.

A megemlékezést Vitéz Gaál József, a Sitkei Világháborús Hősök és Áldozatok Alapítvány képviselője nyitotta meg, aki beszédében hangsúlyozta az emlékezés fontosságát, hiszen már az ősi kultúráknak is alappillére volt az elhunytak szellemiségének ápolása.

Rámutatott annak fontosságára is, hogy jövőnk és jelenünk helyes alakításához, az összefüggések feltárásához, elengedhetetlen múltunk ismerete.

Ezt követően Kiss Zoltán őrnagy köszöntötte a megjelent

ünneplő közönséget. Visszatekintve méltatta néhai Kéry Kálmán vezérezredes és Dr. Ódor Zoltán munkásságát, akik hagyományteremtő szándékkal hozták létre és tartották fenn a

sők és áldozatok emléke előtti néma főhajrással és díszlövés-sel folytatódott, majd Kiss Zoltán felkérte Samu István rendőr vezérőrnagyot, rendőrségi főtanácsost, az Országos

nem katonai szimbólumot formáz, hanem az elesettek családjának fájdalmát hivatott ábrázolni. Különleges abban a tekintetben is, hogy egységesen állít emléket minden nemzet áldozatainak.

Végezetül elmondotta, hogy a sitkei emlékmű üzenetet hordoz, miszerint nem szabad elfeledkeznünk az áldozatokról, valamint a valódi értékek fontosságáról, úgy, mint család, szeretet, béke.

A kegyeleti megemlékezés ünnepi műsor keretében folytatódott, melynek szereplői Vass Bernadett, Vörös Zsófia és a Sitkei Citerazenekar tagjai voltak.

Mindezek után a vendégek elhelyezték koszorúikat az emlékműnél.

A 18. alkalommal megrendezett emlékűnnepség a Szózzattal és a díszelőg alkulat mentével fejeződött be.

Kissné Hencz Anita

Katonai tiszteletadás mellett koszorúztak az Emlékparkban

megemlékezések sorozatát, illetve mindazokét, akik szellemi és anyagi javaikkal járultak hozzá mindezek megvalósításához.

Az ünnepség szónoka köszöntötte a meghívott vendégeket. A megemlékezés a hő-

Rendőrfőkapitányság rendészeti főigazgatóját, főkapitányhelyettesét ünnepi beszédének elmondására.

Samu István hangsúlyozta, hogy a Sitkei Emlékpark több szempontból is egyedülálló az emlékhelyek sorában, hiszen

Címerkiállítás a Művelődési Házban

Októberben egyedülálló kiállításnak adott otthont Művelődési Házunk. A 32 db címerből álló tárlat Ják, Jákfa és Szeleste után érkezett Sitkére Szelestey P. Attila (aki civilben vállalkozó) jóvoltából. A címereket Attila saját maga készítette, 2004 óta foglalkozik ezzel. Amint az alkotótól megtudtam, a törzsanyagot a Jaák nemzetséghez tartozó családok, és a Szelestey családdal rokonságba került családok címerai adják. Az utóbbi időben festett hét-nyolc címert pedig az Árpád-kori ősi nemzetségek címerai alkotják. A kiállítás másik részét a Szelestey család történetét idéző fotók, dokumentumok adták.

Megkértem Szelestey P. Attilát, mondjon magáról néhány szót:

„Személyem nem érdemel figyelmet. Röviden annyit magamról: olyan ember vagyok, aki kisgyermekkorától meséket, mondákat hallgatott nagypapjától, édesanyjától, majd később is folyamatosan a régmúltban bújázkodott. Mivel nagypapámtól hallottam, hogy a családról is sok feljegyzés maradt, felnőtt koromban nagy lelkesedéssel vettem bele magamat a levéltári kutatásba, s kiterjedt nagycsaládom tagjainak emlékezetébe. A sors szeszélye folytán 8-900 évre áshattam magam eleim életébe, s szeretném megosztani mindazokkal, akik erre kíváncsiak, s akiknek nem volt ilyen szerencsájuk. Hiszen mi is csak egy család voltunk az ezer, meg ezer között, egyszer fenn, egyszer lent, ahogy a sors keze forgatta a szerencsekereket. Mindenki szeretne a pusztá létfenntartásnál többet tenni, hogy elmondhassa nem élt hiába. Az én vállalkásom, hivatásom a családom történetének megírása, s ezen keresztül, őseink tisztelete, hagyományaik, lel-

kiségük megőrzése, felszínre hozása. A XXI. században szétesik a család, a közösség a haza és csak a nagy globális ömleny marad. Egyre többen vagyunk, akik ez ellen tenni akarunk. Én saját, szerény eszközeimmel próbálok hozzájárulni ahhoz, hogy ezen tendencia, lassuljon, megálljon, s talán egyszer vissza is forduljon. A küzdelem nem mások ellen, hanem magunkért folyik.

Az, hogy az ősrégi Jaák nemzetség leszármazottja vagyok, nem dicsőség, noha büszke vagyok rá, hanem, inkább olyan állapot, amely arra készítet, hogy többet tegyek a magyarságtudatért, mint egyébként tennék. A sors kifürkészhetetlen szeszélye folytán eleim az élen jártak, s ezért rengeteg adat, feljegyzés maradt róluk. Így nyílt lehetőségem arra, hogy a család történetén keresztül, végigjárhassam a magyarság ezer esztendejét. Egy kegyelmi állapot, hogy a Jaákok temploma megmaradt, és egy olyan építmény padlóján járhatunk ma is, melyen őseink és nemcsak a mi őseink, hanem az Önöké is tapodhatott.

A múlt felidézésével azon a hagyományokon alapuló értékrendre szeretném felhívni a figyelmet, melyet őseink ezer éven keresztül képviseltek, és mellyel számtalan vérzivataros időszakon keresztül is megtartották számunkra a hazát.”

Szelestey P. Attila a kiállítással egy időben rajzpályázatot hirdetett, az általános iskolás korú gyermekeknek címert kellett tervezniük saját családjuk részére. Legnagyobb sajnálatunkra csak négy pályázat érkezett a felhívásra, Péntek Alexandráé, Vörös Virágé, Jeczó Virágé és Gróf Annamáriáé. Izgatottan várjuk az eredményt.

Gróf Lászlóné

Önkormányzati hírek

Sitke község önkormányzati képviselőtestülete pályázatot nyújtott be a Nyugat-dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács pályázati felhívására, a község szennyvízkezelésének támogatására. A képviselő-testület a beruházás költségvetését nettó 376.034.000 Ft összeggel jóváhagyta. A pályázat során az önkormányzat 291.651.970 Ft támogatást igényelt. A 84.382.030 Ft összegű saját forrást az önkormányzat lakossági hozzájárulásokról és a „Sikeres Magyarországért” ÖKIF program kedvezményes hitelkonstrukciójával biztosítja. A pályázat elbírálása december hónapban várható.

Befejeződött a Petőfi utca I. és III. szakaszának burkolatfelújítása. A beruházás összköltsége 13.058.902 Ft. Az önkormányzat a TEÚT-2009. pályázaton 6.529.450 Ft-ot nyert, továbbá a Vas Megyei Önkormányzattól önerő kiegészítés címen 4.200.000 Ft támogatást kapott, így az útfelújítás 2.329.452 Ft saját forrást igényelt.

A képviselő-testület a község csapadékvíz-elvezetésének megoldására tanulmánytervet készített.

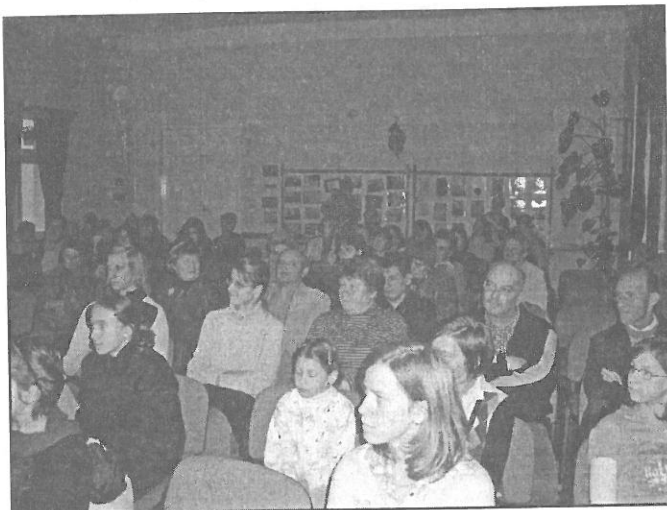
A testület a Leader program keretében pályázatot nyújtott be a sportöltöző korszerűsítésére. A pályázathoz önerőt nem kell biztosítani.

A képviselő-testület támogatja a település külterületén magánberuházásban megvalósuló kommunális hulladéklerakó létesítését azzal a kikötéssel, hogy a létesítéshez és az üzemeltetéshez szükséges hatósági engedélyeket meg kell szerezni, és a működés során a környezetvédelmi előírásokat maradéktalanul be kell tartani.

Előkészületek történtek a Hunyadi utca és a Vadkert utca közötti járdaszakasz építésére. A képviselő-testület árajánlatokat kért tervkészítésre.

Polgárvédelmi Nap keretében megtörtént a Zrínyi utca patkázása, valamint az Ady utca és a Zrínyi utca ároktisztítása.

Telt ház előtt mutatták be a Kisfilmek-kistelepülésekről szóló filmet, amely az érdeklődők tetszését váltotta ki.

Filmbemutató a Művelődési Házban

A képviselő-testület jóváhagyta a Művelődési Ház költségvetési szerv megszüntető okiratát. A megszüntetett költségvetési szerv valamennyi szakfeladatát 2010. január 1-jétől Sitke Község Önkormányzata alaptevékenységének részeként, szakfeladaton látja el.

Döntés született a Bursa Hungarica Felsőoktatási ösztöndíjpályázatra benyújtott kérelmek ügyében. A képviselő-testület tizenhárom hallgatónak, 10 hónapon keresztül havi 2500 Ft támogatást nyújt.

Kiss László

Interjú Kiss Tibor önkormányzati képviselővel

Az önkormányzati képviselő-testület megválasztása óta három év telt el. Úgy gondoltuk, hogy a testületbe újonnan bekerült, első ciklusukat töltő képviselők is szerezhettek elég tapasztalatot a képviselői munkáról. Egyiküket, Kiss Tibort megkértük, mondja el véleményét a rájuk hárult feladatokról.

Valóban első ciklusomat töltöm. A testületben már az első perctől kezdve bizonyítani szerettem volna, hogy a képviselői munkámat komolyan gondolom, a testület munkáját minden erőmmel és tudásommal segíteni szeretném. Nem vagyok rest, hogy utánanézzek a jó és lelkiismeretes döntésekhez szükséges jogszabályi háttereknek. Bár munkahelyi elfoglaltságaim miatt sokszor szorít az idő, de úgy gondolom, ha valaki elvállal egy ilyen tisztséget, akkor a legjobb tudása szerint végezze azt. Véleményem szerint a testületi üléseken megjelentek is érzékelhették, hogy mindig felkészülten érkezem az ülésekre. Ezért is kértem mindig a polgármester urat és a jegyző asszonyt, hogy a testületi anyagokat előbb kapjuk kézhez.

Milyen célok valósultak meg a képviselőiséged alatt amelyre büszke vagy, s melyek, amelyre nem?

Talán az egyetlen negatívum, amit említeni tudok, az iskola megszüntetése volt. Persze ez nem kitűzött célja volt a testületnek, hanem egy olyan folyamat vége, amely egyfelől a gyermeklétszám csökkenése, másfelől a folyamatos forráselvonások, illetve a kormányzati megszorító intézkedések miatt

elkerülhetetlen volt. Addig, amíg a költségvetés elbírt a plusz pénzügyi terheket, addig az önkormányzat fenntartotta mind az ÁMK-t, ezen belül pedig az iskolát. Sajnos a csökkenő normatívák miatt a bezárást már nem lehetett tovább halasztani. Sikerült azonban egy olyan előnyös oktatási szerződést kötnünk Sárvárral, amely biztosítja a gyerekek megfelelő szintű oktatását és nevelését. Az, hogy a gyerekek nagyobb létszámú osztályokba járnak, remélhetőleg nem csorbitja az oktatás színvonalát, mert véleményem szerint 20-25 fős osztálylétszámnál már nehéz minőségi munkát végezni a pedagógusoknak. Az iskolabezárás negatívuma viszont az önkormányzatnak egy kis előnyt is hozott, mert ebből kifolyólag sikerült tartalékokat létrehozni, ami a beadott pályázatokhoz biztosítja a szükséges önerőt. Úgy gondolom, mindenki előtt ismeretes, hogy az önkormányzatnak lehetősége sem volt pályázni saját források hiánya miatt. Mivel sikerült az elmúlt években tartalékot képezni, ezért sor kerülhetett tavaly a Dózsa utca, az idén pedig a Petőfi utca egyik felének teljes felújítására. Az útfelújításokat az önkormányzat ebben a ciklusban tudatosan tervezte. Felállítottunk egy sorrendet az utcák között, ahol ez a két utca szerepelt az első két helyen, hiszen a Dózsa utcában a telekeladások miatt halaszthatatlan volt a felújítás, a Petőfi utca pedig az óvoda, a konyha és a templom miatt a legforgalmasabb önkormányzati út.

(Folytatás a 7. oldalon)

Interjú Kiss Tibor önkormányzati képviselővel

(Folytatás a 6. oldalról)

Az utcák közötti sorrend felállításában talán az az általam többször hangoztatott érv is szerepet játszott, hogy ha megvalósul a szennyvízelvezető hálózat, akkor ezekben az utcákban kell legkevésbé az útburkolatot bontani. Véleményem szerint a csatornahálózat nem csak környezetvédelmi előnyöket hozhat – szennyvíztelep felszámolása –, de talán lehet kisebb üzem létesítésére is lehetőség lenne községünkben, mivel az üzemek építésének elengedhetetlen feltétele a teljes közművesítés.

Kiss Tibor képviselő

Bár még nem valósult meg a csatornahálózat, de úgy érzem, az önkormányzat mindent megtett azért, hogy községünkben ez a közmű sem hiányozzon. Pályázatunkat elfogadták, várjuk az eredményt. A képviselő-testületnek friss

határozata, hogy elvi hozzájárulást adott egy szilárd hulladéklerakó építéséhez. Bár első hallásra lehet, nem tűnik jó ötletnek, de ha belegondolunk, jelenleg milyen szigorú környezetvédelmi szempontoknak kell egy ilyen helynek megfelelni, nem kell aggódnunk miatta. Másodszorban pedig, ha megvalósul, iparüzési adót, munkahelyeket és a vállalkozó ígérete szerint olcsóbb szemétszállítási díjat jelent a falunak.

A testület megoldandó feladatai közt szerepel az üresen álló iskolaépület hasznosítása. Az egyik szolgálati lakás felújítását elkezdtük, a másik már beköltözhető állapotban van.

A régi rendőrpihenőnek is új funkciót kellene találni. Volt egy megállapodása a testületnek arra, hogy falumúzeumként hasznosítja majd egy sitkei lakos, de sajnos ez a terv nem valósult meg. Elképzelhetőnek tartom, hogy idővel konditermet alakítsunk ki benne a sportolni vágyóknak.

Az egységesebb, ápoltabb falukép érdekében a temetőken, parkokban a fűnyírást vállalkozóval végeztetjük. Ennek köszönhetően közterületeink mindig gondozottak. Folyamatban van az óvoda és konyha villamoshálózatának felújítása. Az óvoda bútorzata pályázati pénzből teljesen megújult, hamarosan a vizesblokk felújítása és a nyílászárók cseréje is meg fog történni a közbeszerzés lezárulta után. Kistérségi normatívából a Művelődési Ház teljes nyílászáró cseréje is megtörtént.

Meg vagy elégedve a képviselő-testület munkájával, a képviselők hozzáállásával?

Sajnos nem minden képviselő jár el a testületi ülésekre. Úgy gondolom, ha valaki vállalta ezt a munkát, akkor annyival tartozik a választóknak, hogy nemcsak részt vesz az üléseken, hanem a kapott anyag alapján felkészül, és hozzászólásaival, javaslataival segíti az önkormányzat munkáját, segíti településünk fejlődését.

Mi a véleményed az önkormányzati intézmények munkájáról?

Az óvoda tagóvodaként történő működése igazolja döntésünk helyességét, hiszen szakmai önállósága megmaradt, pénzügyi lehetőségeink pedig sokkal nagyobbak lettek, gondolok itt a pályázatokon való részvételekre, a magasabb állami normatívákra. Viszont sajnálatosnak tartom, hogy kisebb lett az önkormányzat beleszólása az óvodai problémák felmerülése esetén. Szerencsére az óvodában megfelelő színvonalú nevelés folyik, a gyerekek jól érzik magukat, így egyelőre ez nem okoz gondot.

A Művelődési Házat a törvényi változásoknak megfelelően az önkormányzat szakfeladatként fogja működtetni a 2010-es évtől. Az intézmény a szakkörök mellett több programot is szervez, de sajnos a tervezett műsorok látogatottsága nem minden esetben jó. Szívfájdalmam, hogy hétvégenként nem látogatható a Művelődési Ház, pedig ez fontos lenne véleményem szerint a középiskolás, illetve főiskolás korú gyerekek számára, mert ezzel talán a községükhöz is sokkal jobban kötődnének. A nyitva tartást meglehetne oldani úgyis, hogy közülük egy felelős személyt meg kell bízni. Én személy szerint olyan előadásokat hiányolok, amelyek fejlesztenék az emberek magyarságtudatát, illetve az idősebb korosztálynak olyan foglalkozásokat kellene szervezni, ami a számítástechnikai ismereteiket fejleszti. Ezáltal megismernék az internet adta lehetőséggel.

A konyhánál azáltal, hogy a 8 órás munkaidő helyett 4 óraban alkalmazzuk a szakácsnőt, a bérjellegű kifizetés is csökkent. Így talán fenntartható a működése, mivel a szociális-, illetve a gyermekétkeztetést is meg kell oldani az önkormányzatnak.

Reményeim szerint Sárvárral a körjegyzőséget is fenn tudjuk tartani, hiszen nyilvánvaló, hogy az önkormányzati ügyek megfelelő színvonalú ellátása csak ebben a formában biztosítható. Bízom benne, hogy az ellátásért fizetendő összeg nem fog emelkedni olyan mértékben, hogy nem tudjuk fizetni csökkenő költségvetésünkéből.

Előre láthatólag indulsz a következő önkormányzati-képviselő választáson?

Nagyon sokat gondolkodom. Azt hiszem, ha a szennyvízberuházás beindul, akkor indulni kell, mert azt, amit elkezdünk, tovább kell folytatni. Ettől függetlenül hiszem továbbra is, hogy a közösségért tenni kell – persze ha a község lakói bizalmat szavaznak-, hiszen nagyon sok még a teendő. A Vadkert utcát és a Hunyadi utcát összekötő járdaszakasz kiépítése, a Hunyadi utca páros oldalán járda építése, az utak további felújítása, a Művelődési Ház külsejének, környezetének rendbetétele, a bolt rendezetlen tulajdonviszonyának megoldása, az önkormányzat tulajdonában lévő földterületek hasznosítása mind-mind olyan feladat, amely egy ütőképes testülettel megoldható lenne.

Bízom benne, a község lakói szeretnék, hogy a következő testület tagjai olyan képviselők legyenek, akik mindent megtesznek községünk fejlődéséért, de nem hagyják magukra választóikat a hétköznapi gondjaiban sem.

Gróf Lászlóné

Sitkei emlékeim

Friss diplomás tanítónőként 1971 augusztusában kerültem Sitkére. Ezt megelőzően csupán annyit tudtam a faluról, hogy kedves gimnáziumi osztálytársam, Mórocz Magdi odavalósi.

Bemutakozó látogatóra kerékpárral érkeztünk Lukács igazgató úrhoz. A kemenesaljai táj szépsége rögtön lenyűgözött, amint a kissitkei bekötőútnál egy pillanatra megálltunk: előttünk a két falurész a templomtornyokkal, a lankás dombok, távolabb a Ság hegy bazalt orma. Csodálatos volt!

A nagysitkei iskola udvari látképe

A nagysitkei épület két termében Fessler Magdolnával tanítottunk, az udvari helyiségben pedig akkoriban ügyes kezű aszszonyok szépséges torontáli szőnyegetek szőttek. (Miért nem vettem!?)

13-14 pici elsős tanító nénije lettem. Szeretetre méltó csöppsegek voltak, a nevükre ma is emlékszem.

Tanácsalan csupán egy kisfiú nevelését illetően voltam, őt gyakran a pad alól kellett „kibányásznom”. (A következő tanévben már másik intézmény tanulója lett.)

A szemléltető eszközök döntő többségét magam készítettem. Kezdetben sem lemezjátszó, sem magnó, TV nem volt a felső teremben. A táblai színes pedagógiai rajzoknak nagy szerep jutott.

A testnevelés órákat is többnyire a teremben tartottuk: fókamászás, pókjárás, békaügetés... (Szerencsére a főiskolán erre is felkészítettek bennünket.)

Hála Farsang Bözsi néninek, a legdermesztőbb téli napokon is duruzsoló, vöröslő kályha oltalmában tanulhattunk.

Félévkor Kovács tanító úr nyugdíjba vonult, ezért a napközis teendőket át kellett vennem. Délelőtt tanítottam, délután fél hatig 1-8. osztályos 40-41 diákkal foglalkoztam Kissitkén. A napközis munka teljesen ismeretlen volt számomra. Akkoriban gyakran vettünk részt továbbképzéseken, ahol sokat tanultam tapasztaltabb kollégáimtól, melyeket évekkal később már én adtam tovább és rengeteg ötletet gyűjtöttem.

A tanórákat úgy kellett megszerveznem, hogy a kicsik és a nagyok is fel tudjanak készülni a másnapi órákra. A felsőbb osztályosok segítettek az alsó tagozatosokat. Rend volt, de bizony a nagyfiúk csintalankodtak néha.

Emlékeim szerint nagyon szerették a gyerekek a munkafoglalkozásokat, ahol például papírmozsajokat, szalmaképet, bőrből tárgyakat készítettünk, gyertyát öntöttünk.

Két egymásba nyíló termünk volt az emeleten. A kisebbiket klubhelyiségnek rendeztem be: aki végzett a tanulással, olvasás-

hatott, társasjátékozhatott. A falakat saját alkotásaik díszítették. A vázákban fagyöngy zöldellt, amit a fiúk – nem kis félelmemre – a Hercseg magas fáiról szedtek. Szakfelügyelői látogatások idején igazgató úr mindig büszkén mutatta ezt a szobát. A fagyöngy meg egyre fogyott olyankor a vázákból...

Talán legkedvesebbek voltak számomra a Hercsegen töltött órák. A kicsik és a nagyok körém kuporodtak, és Grimm, Andersen, Benedek Elek, Kunár Lajos meséit hallgatták. Mások labdáztak, körjátékot játszottak. Séta közben virágot, tyúkgombát

Matócza Lenke a napközisekkel a kastély udvarán

szedtek nekem. (Életemben először Sitkén kóstoltam özlábgombát, rókagombát.)

Az iskolai ünnepélyekre, megemlékezésekre többször készültünk műsorösszeállítással, jelenetekkel. Micsoda lelkesen próbáltak, milyen szorgosan készítették a jelmezeket!

A napközis konyha vezetése is rám hárult. Ez bizony – különösen kezdetben – nem volt könnyű számomra. A gyakorlati teendők mellett ugyanis rengeteget kellett adminisztrálni. Akkoriban még fillérekkel is számoltunk és nem volt ám számológép.

Este 6 órakor, miután hazakísértem a gyerekeket, a vázlatírás és a füzetek javítása mellett a pontos számolás jelentette számomra a „szórakozást”. Hálával emlékszem Góczné Olgára és Tömörné Nuncira, a két remek szakácsnőre. Az aranylő húslevesbe az általunk gyárt cérnametélt került, a duzzadó túrós palacsinták, a finom főzelékek ízét máig érzem (Igazi házias főztjünk ma is elkelve a közétkeztetésben.)

Sárban, hóban a hajnali busszal Sárvárról cipelték a hentesárut, a tojástartó zsákot pedig a faluból. Gyakran kaptunk ellenőrzést, mindig mindent rendben találtak. A következő években a napközi mellett felső tagozatban tanítottam. A rajzoktatást szívesen vállaltam, új technikákat is tanítottam (pl. krétával, tejjel festettünk), Vass Marica rajzaival tavaly a padláson „találkoztam” újra.

Az orosz ellen kézzel-lábbal kapálóztam! Tudniillik, én általános iskolában még nem tanultam. Sok időt kellett a felkészülésre szánnom.

Néha elámulok, hogyan jutott mindenre időm: vöröskeresztes titkár is voltam, énekkarra, hangversenyre, főiskolára jártam a munka mellett. Az egész napi tanítás után szívesen tértem haza nagysitkei „összkomfortos”, emeleti lakomba. A szüleimtől kapott, átalakított gyermekbútorral, a padlásról kölcsönvett asztallal és székekkel berendezett, függönnyel tagolt szoba nagyon kedves volt számomra.

(Folytatás a 9. oldalon)

Sitkei emlékeim

(Folytatás a 8. oldalról)

Pedig a vizet az udvar végéről hordtam (néha a kút nehezen működött), a kályha addig adott meleget, amíg este szénnel „ettem”, de ez akkor falusi lány lévén természetes volt. Viszont májusban a nyitott ablakon a hársfa illatát szívhattam és a szedresben gyönyörködhettem. Azért a vasárnapokat mindig Szentivánfán, a szüleimnél töltöttem...

Szólnom kell a tantestületről is. Lukács igazgató úr irányította, igazi, szeretetteljes közösségbe érkeztem, ahol ismeretlen volt a féltékenység, a civakodás. Mi fiatalok, idősebb kollégáink tapasztaltságát elismerve (Izu néni, Lukácsné, Nagy Jenő) jókedvűen, egymást segítve, tisztelve dolgoztunk. Szabadidőnkben is gyakran voltunk együtt. Lajos bácsi határozottságával, „mindent látó, mindent halló” személyiségével

pontosságra, lelkiismeretességre, igényes tanításra készített bennünket.

Elismerte a jó munkát és segítőkész volt. Még most is halom: „Gyerekek, lóra! Becsengettek!” – harsogta a nevelői szobában. Pályám kezdetén megtanultam a tanóra sértetlenségét. Tetszett a sitkei emberek hagyományszeretete, összetartása, kedvessége.

1975-ben szolgálati lakásom felújítása, valamint az iskola megszűnése miatt Sárvárra költöztem, és nyugdíjazásomig ott tanítottam.

A Sitkén töltött négy esztendőre mindig szeretettel emlékezem. S ha párommal keresztülautózunk a falun, nem tagadom, hevesebben ver a szívem...

Matócza Lenke tanárnő

Értékelt az elnökség és a tagság

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnökségi ülésen és taggyűlésen értékelte a huszonharmadik rockfesztivált.

Az értékelések során mindenki egyetértett azzal, hogy az idei rendezvény látogatottságát és hangulatát két tényező nagyban befolyásolta. Az egyik az időjárás, amely a rendezvény napjára a nyáriasan melegebből, esős, őszebe hajló időre váltott. A délelőtti órákban a teljes bukás lógott a levegőben, ezért a bankban elhelyezett, lekötött forintokhoz kellett nyúl-ni, hogy a milliós nagyságrendű fellépési díjakat a művészeknek ki lehessen fizetni. (Mert fizetni a helyszínen kell!) A délután már némileg derűsebb képet festett, és a várva-várt közönség is megérkezett a domboldalra. A beszámolókból az is kiderült, hogy a végelszámolásokat követően a bevételi oldalon kevéske többlet is keletkezett. Ez nem kis teljesítmény, ha figyelembe vesszük, hogy a kiadási oldalon olyan tételek szerepelnek mint a műsor megvásárlása, a technika, az őrzés-védés, az egészségügyi ellátás biztosítása, a reklámpropaganda feladatok finanszírozása. Ezen túlmenően az egyesület minden eladott jegy után huszonöt százalék forgalmi adót, kilenc százalék szerzői jogdíjat és két százalék kulturális járulékot köteles fizetni. A visszajelzések alapján a közönség a műsor-összeállítással elégedett volt, bár a koncert nem igazán a fiatalabb korosztályt mozgatta meg. A könnyűzene rajongóinak tűrőképességét a hosszú-hosszú átállások, átszerelések és a „Demjén produkció” tette igazán próbára. (A több mint fél óras átszereléseket csak a büfések díjazták, akik első osztályú áron kínálták készletüket.) Demjénért sokan jöttek Sitkére. A nagy várakozást – miként 2001-ben – nagy csalódás követte. Sajnos azt sem tudhattuk meg, hogy végig ment-e volna a műsor, ha a technika nem csődöl be. A százhusz millióért vásárolt technika, ide szakértői vélemény, oda szakértői vélemény, amellyel a tulajdonos előhozakodott, az esti főműsor ideje alatt nem működött. Fizetés, teljesítés után jár! Ezúttal a teljesítés elmaradt. Mivel az egyesület békés úton kívánta rendezni a rendezetlen ügyeket, végül kiegyenlítette a benyújtott számlákat.

A jövőre vonatkozóan több észrevétel és ötlet is elhangzott a Művelődési Házban megtartott taggyűlésen. Volt, aki közvélemény-kutatást, ötletládát javasolt a műsor összeállításával kapcsolatban. Többen hangsúlyozták, hogy a „sitkei varázst” a családias légkört fenn kell tartani. Sitke ne csak egy szűk kör ügye legyen! Legyen több helyi lakos bevonva a szervezésbe és a döntés előkészítésébe. Az átszerelések

Egyesületi tagok a koncert értékelésén

unalmas idejét hangulatos műsorral (pl. dumaszínházzal) javasolták kitölteni. Több javaslat érkezett a műsor összeállítására is. Szívesen látnák a mindig nagyszerű Lordot és Kormoránt, a Beatricét, Deák Billt, a Pokolgépet, a Kárpátiát és a Tankcsapdát. Komplet programra is hangzott el javaslat. A B.A.D., Halor, Depresszió, Ossián, Kárpátia, Hooligans, Lord formáció a fiatalabb korosztály igényeit is képes lenne kielégíteni.

Az egyesület elnöksége várja a további ötleteket, javaslatokat, hogy jövőre, a jubileumi rendezvény előtti évben is sikerüljön minél szélesebb réteg igényeit kielégítő műsort összeállítani.

Kiss László

A postai szolgáltatás Sitkén

A postai szolgáltatás szinte egyidős az emberiséggel, hiszen hírekre, információkra mindig szükség volt. Kezdetben gyalogos-, majd lovasfutárok vitték a híreket. Később bevezették a postakocsis szolgáltatást. XI. Lajos francia király már 1464-ben lovas postaállomásokat rendezett be, amelyek pontosan négy mérföld távolságra voltak egymástól.

A posta mint fogalom azonban csak a XVI. századtól ismert. A kifejezés elő-

Földesi néni kézbesíti a küldeményt

ször I. Miksa császár 1493-ban kiadott adománylevelében szerepelt.

A posta szó a „posta statio” latin kifejezésből származik, amely postáló váltó helyet, állomást jelöl. Térségünk újkori postai hálózatának fejlődésében fontos szerepet játszott a vasúti közlekedés fejlődése, a mozgópostahálózat kialakítása. Sitke a Sárvár-Zalabér vasútvonalon kialakult 482-es számú mozgóposta egyik állomása volt. A mozgóposta szerelvénye naponta kétszer, reggel és délután érintette a községet. 1975. május 31-én megszűnt a Sárvár-Zalabér vasútvonal, vele együtt a postai forgalom részben az ún. „postavonatokon”, részben közúti bonyolódik le. Egyébként a vasúti mozgóposta 2004. június 16-án az egész országban megszűnt, mindenütt a közúti közlekedés vált általánossá.

Községünkben az elmúlt évtizedekben számos helyen működött postahivatal.

Az 1930-as években a Petőfi utcában a katolikus templom közelében állt a postamester háza. A lakásban volt egy kis előtér, amely postahivatalként működött. Pócs Mariska postáskisasszonyt az ajtónyitáskor megszólaló hangos csengőszó figyelmeztette az ügyfél érkezésére.

A 40-es években a hivatal átköltözött az utca másik oldalára, Molnár tiszthe-

lyettes házába. A későbbi „Jenei-házban” működő épületben Molnár Rózsi-ka volt a postamester.

A hivatal a II. világháború után Kis-sitkére került, az ún. „Linka-házba” (ma József Attila utca 46). Itt Linka Rózsi-ka volt a postáskisasszony. Aztán a postahivatal a Patyi család lakóházába költözött (ma József Attila utca 36.), ahol Patyi Gizella, majd Patyi Mária (Manci néni) voltak a hivatalvezetők. Eddig az időpontig a községben nem volt telefon. Az első telefonvonalat ebbe az épületbe vezették be az 1950-es években.

Később Manci néni férjhez ment, így a hivatal leköltözött a Vass család lakóházába (ma József Attila utca 37.). Vass Imre és felesége felépítették saját családi házukat, ahol helyett kapott a posta is, így az 1960-as évektől Sitke község postahivatala a József Attila u.16. szám alatt működik.

A hivatalvezető munkáját az elmúlt évtizedekben számos kézbesítő segítette. Közülük először Faragó Vendelné emelhető ki, aki 1939-től 1954-ig volt postai alkalmazott. Faragó néni az 1950-es években „B”-listára tették, ami egyet jelentett a munkahely elvesztésével, a teljes kiközösítéssel. Bözsi néni azonban fegyelmezett, pontos, lelkiismeretes munkavégzése miatt nem bocsátották el, továbbra is postai alkalmazott maradhatott. Ez bizony nagy szó, nagy elismerés volt a Rákosi korszakban!

Faragó néninek naponta kétszer kellett kimennie a sitkei vasútállomásra. Hajnalban elhozta onnan a leveleket, a 20 kg-nál nem nehezebb csomagokat, délután pedig kivitte oda a küldeményeket, alkalmazkodva a mozgóposta menetrendjéhez. A közbeeső időben pedig előbb Kissitkén, majd Nagysitkén ellátta a kézbesítői teendőket. Akkoriban sokkal keményebbek voltak a telek, néha 2 méter magas hófalak között botorkálva kellett kiszolgálni a falu lakosságát! Faragó néni pedig tette a dolgát, lelkiismereten, pontosan, mindenki legnagyobb meglepedésére. Sőt, a nyári időszakban még az aratóknak is főzött, néha egész lakodalmak menüjének a „kifőzését” is rábízták! Ekkor gyermekei, családtagjai segítettek hivatali munkáját.

A későbbi években Pethő Elekné (Naca néni), Földesi Imréné (Iréne néni), Baranyai Istvánné (Magda néni), Fider Sándorné (Marika néni), Patyi Ferencné (Sári néni), Gazdag Istvánné (Marika néni), Patyi Miklósné (Éva),

Fessler Imréné (Ilonka néni) és Fessler Imre látták el a kézbesítői teendőket.

Jelenleg Fessler Bernadett és Fehér Lászlóné dolgozik kézbesítőként a hivatalban. Közülük Varga Erzsébet (Erzsi) kérdeztük a kézbesítői munkáról.

- Erzsi, mi a feltétele annak, hogy valaki ezt a munkakört betöltse?

- A postai kézbesítői állás vizsgához kötött, előtte bizony egy eléggé sokrétű képzésen kell részt venni. A munkakör betöltésének feltétele még a különböző szakirányú tanfolyamok elvégzése is, amelyet tesztlapok kitöltésével igazolunk.

- Hogyan oszlik meg a munka között és Fessler Bernadett között?

- Betti az ún. belterület, én pedig az ún. külterület postai szolgáltató munkájáért felelek. Hozzá tartozik a Hegyalja utca, Vadkert, Kurcon-major, Újhely és az Öreghegy területe.

- Kérlek, számold be egy munkanapodról!

- Bettivel havonta felváltva látjuk el az ún. „reggeli teendőket”. Ez azt jelenti, hogy fél 7-re felmegyek a hivatalba, ahol fogadom a postakocsit. Átvésem az érkező küldeményeket, újságokat, utalványokat, csomagokat stb. Aztán szortírozom azokat a körzetnek, az útvonalnak, a küldemény jellegének (ajánlott, tértivevényes, utánvétes, levél, csomag, pénzes-utalvány stb.) megfelelően. Közben megérkezik a hivatalvezető, Marica (Vass Mária), aki rögzíti az ajánlott küldeményeket, és az utalványoknak megfelelően átadja a hozzájuk rendelt pénzüsségeket. A tényleges kézbesítői munkám fél kilenckor indul. A Hegyalja utcában kezdek, majd a Dózsa és a Vadkert utcák követekeznek. Utána az Újhegy és az Öreghegy, majd a Kurcon-major lakói jutnak az újságokhoz, küldeményekhez. Munkámat az egykori vasútállomáson fejezem be, ahol jelenleg egy osztrák és egy német család lakik.

- Bizony nagy területet kell naponta bejárnod! Mennyire fárasztó, megörlött ez?

- A körzetem tényleg nagy, de pl. Patyi Sári nénié nagyobb volt! Neki Bottyánba és az Újmajorba is ki kellett mennie. De valljuk meg őszintén, én is elfáradok, mire végzek a területemmel! Elsősorban az időjárás az, mai nehézséget okoz. Hóban, sárban, fagyban, csúszós utakon, zuhogó esőben, szélviharban, for-

(Folytatás a 11. oldalon)

A postai szolgáltatás Sitkén

(Folytatás a 10. oldalról)

róságban menni kell, a lakosság nem várhat! A postai szolgáltatás nem függhet az időjárástól. Igaz, hogy kapunk kerékpárt, egyenruhát, de ez nem szünteti meg a nehézségeket, csak segíti azok legyőzését. Munkánkat nehezíti még, hogy a postai küldemények mellett a szórólapok, reklámanyagok kiosztása is a mi feladatunk. Nem beszélve arról, ha nem találjuk otthon a címzettet! Ilyenkor megértesítőt kell hagyni a postaládában. A legnehezebb napok azok, amikor újságpénzt szedünk, nyugdíjat fizetünk. A sok pénz bizony nagy felelősséggel jár! Ha minden jól megy, 13 órára visszaérek a hivatalba. Ott leszámolok Maricának az utalványokról, ajánlott küldeményekről, aztán hazamegyek, ahol persze kezdődik a „második műszak”.

- Erzsikém, köszönöm, hogy beszámoltál nekünk kézbesítői munkádról!

A kézbesítők mellett a posta „lelke” a hivatal, a postai szolgáltatások rendszere. Az egykori hivatalvezető Vass Imréné (Manci néni) beszámolója alapján Sitke község lakossága a következő szolgáltatásokat vette igénybe 1966-ban: takarékszolgálat, hírlapterjesztés (Vas Népe, Népszabadság, Népszava – 466 előfizető), csomagok továbbítása, díjbeszedés (rádió, TV), átutalások, telefonos szolgáltatás.

A hivatal jelenlegi vezetőjét, Vass Máriát (Marica) kérdeztük arról, hogyan bővült a postai szolgáltatások köre az elmúlt 43 évben.

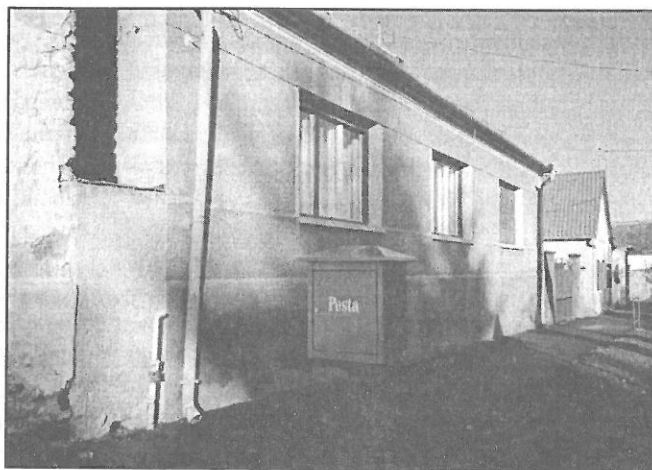
- Marica, jelenleg a Magyar Posta Nyrt milyen szolgáltatásai érhetők el községünkben?

- A postának a XXI. sz.-ban új és új kihívásokkal kell szembenéznie. A Magyar Postának is fel kell venni a versenyt a futárpostákkal, a gyorspostákkal, az integrált postai szolgáltatókkal. A posta igyekszik alkalmazkodni az elvárásokhoz. Pl. a 30 évvel ezelőtt bevezetett Toshiba-rendszeren (irányítószám) alapuló levélfeldolgozást felváltotta a NEC levélfeldolgozó rendszer. Egy gépesített és 12 manuális feldolgo-

zóközpont működik az országban, és a lakosság 3200 helyen veheti igénybe a postai szolgáltatásokat.

- Egyre többet hallunk viszont a kisebb forgalmú hivatalok bezárásáról, megszűnéséről. Marica, mi várható ezen a téren községünkben?

- Tulajdonképpen a sitkei postahivatal alapszolgáltatásai (hírlapterjesztés, díjbeszedés, csekk-, csomag-, levélfor-

Sitke község postahivatala a József Attila utcában

galom) nem változtak meg az elmúlt évtizedekben, viszont arányaikban jelentős átalakulás következett be. 10-15 évvel ezelőtt Sitkén 250-400 fő fizetett elő napilapokra, ma mindössze 18 fő. Ez a jelzőszám is évről évre csökken. Hasonló a helyzet a csomagforgalomnál is. Édesanyám idejében még annyi csomagot adtak fel a sitkeiek, hogy a TSz-től külön szekeret kellett kérni szállításukhoz. A téli időszakban, a disznóvágások idején naponta 10-20 csomag is ment a rokonoknak. Ma a csomagfeladás is elenyésző. Évtizedekkel ezelőtt egy-egy nagy ünnep alkalmából 2000-3000 képeslapot vásároltak az emberek, ma alig pár százat, hisz napjainkban SMS-en küldjük el jókívánságainkat. Amióta a postai alapszolgáltatás és a távközlési tevékenység elkülönültek, szinte senki sem ad fel táviratot, dísztáviratot. Azt azonban le kell szögezni, hogy a megmaradó alapszolgáltatások minősége jelentősen javult. A pénz-, csekkforgalom területén ellenben erőteljes növekedés tapasztalható. Korábban csak az OTP megbízásait intézte a posta, napjainkban viszont jelentősen bővült a pénzügyi szolgáltatások és szolgáltatások köre. A verseny-

helyzetbe került Magyar Posta különböző kereskedelmi szolgáltatásokkal is igyekszik megtartani ügyfeleit. Hivatalunkban lehetőség van kávé, édesség, játék, papíráru és dohánytermékek vásárlására. A nagyobb hivatalokban működő „postashopokban” pedig még nagyobb a választék. Szükség is van a választék bővítésére, hiszen 2013-tól teljes lesz a piaci liberalizáció. Ettől az évtől kedve pl. az 500gr-nál kisebb súlyú küldemények továbbítását a postán kívül más is bonyolíthatja. A törvény úgy rendelkezik, hogy a 600 főnél kisebb lélekszámú településeken a posta nem köteles állandó hivatalt fenntartani. Az ilyen falvakra jellemző a mobilpostai szolgáltatás. A Magyar Posta a kisebb forgalmú hivatalokat a jövőben vállalkozásban kívánja működtetni. Vas megyében 61 postahivatal van, ezek közül 35 (pl. Gérce, Káld, Pecöl, Hosszúpereszteg) már vállal-

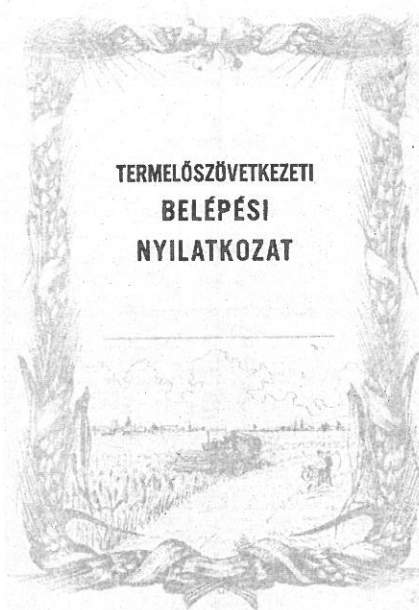
kozásban üzemel a miénkhez hasonló kis hivatalok (pl. Szeleste, Sótóny, Mersevát) nem keltek el az első körben. A kis postákat önállóan nem lehet gazdaságosan üzemeltetni. Ezért a Coop üzletlánc Celldömölk környékén pl. a boltjaiban működteti a postahivatalokat. Számos posta étteremmel, presszóval együtt üzemel. A törvény úgy szól, hogy a postai alapszolgáltatások mellett bármely más tevékenység megengedett. Feltétel viszont egy szakképzett alkalmazott foglalkoztatása. Az első kör sikertelensége után községünk postahivatalát újra meghírdették. A mások kör határideje 2009 végén, 2010 elején jár le. Igazán biztosat csak ezután tudhatunk. Annyi biztos, hogy amíg a jelenlegi törvényi szabályozások érvényese, Sitkén állandó hivatalt kell működtetnie a Magyar Postának, vagy egy vele szerződő vállalkozónak!

Marica, köszönjük a részletes tájékoztatást! Reméljük, hogy községünk, iskolája után, nem veszti el önálló postahivatalát is! Hiszen annak alkalmazottai mindannyiunk legnagyobb megelégedésére, mindannyiunkért dolgoznak.

Kondics Erika

Ötven éve alakult meg a Sitkei Hunyadi MTSz

Mint a történelemlönyvekből és az emlékezésekből tudjuk, a Rákosi-rendszer szovjet minta alapján a gyors iparosodás és a mezőgazdaság kollektivizálását tartotta a legfontosabb célknak.

A mezőgazdaság szocialista átszervezését 1948-ban még fokozatos, önkéntességen alapuló folyamatként képzelték el. A termelőszövetkezetek (TSz-ek) szervezése azonban lassan haladt. A parasztság ellenállt, ragaszkodott földjéhez, önállóságához. 1953-ban a megművelt földterület kétharmada magángazdák kezében volt. „A megkezdett munkát” végül az 1956 után hatalomra került Kádár-rendszer fejezte be. 1958-

1961 végrehajtották a mezőgazdaság kollektivizálását.

Sitkén 1959 vége felé kezdték meg munkájukat az agitátorok. A földdel, gazdasággal nem rendelkezőknek egyenlőséget ígértek, a gazdákat különböző „érvekkel” igyekeztek rábírni a belépésre. nem volt kivétel az iparos réteg sem. A kollektivizálás lényege volt, hogy a gazdák által bevitt föld, állatok, gazdasági eszközök képezték a TSz vagyonának alapjait.

A „bevitt” dolgok értékét igazságosan vagy igazságtalanul megbecsülték, 80%-át kifizették apránként, ahogy erősödött a TSz, 20% pedig megmaradt feloszthatatlan alapként.

A TSz tulajdonába került földterületből a tagok ún. háztáji földnek egy katasztrális holdat kaptak. Az 1959 decemberében megalakult Hunyadi MgTSz elnöke Vass János volt. A családok száma 253, tagok száma 267. A föld területe 1780 Kh, ebből szántó 1350 Kh, rét 286 Kh, legelő 59 Kh, erdő 62 Kh. Átvett állatállomány: 84 ló, 322 szarvasmarha, ebből 128 tehén. Az állatok 1960. május 10-ig a gazdáknál maradtak, mivel a TSz-nek sem megfelelő épülete, sem takarmánya sem volt. Ekkor került sor, nem kis beruházással, hiteltől a régi, uradalmi gazdasági épületek alkalmassá tételére.

A vezetőség gazdálkodása és a tagok szorgalmas munkája eredményeképpen 1960-ban 2466 Ft munkaegység-részesedést fizetett a TSz, ez 1962-ben 35,93 Ft-ra emelkedett.

Az évek során a TSz próbálkozott almás és diós telepítésével a tagok foglalkoztatása és a gyümölcscellátás biztosításának érdekében. A juhtenyésztés megfelelő szakember hiányában nem volt sikeres, így nem folytatták. A növénytermesztésre a gazdaság nagy gondot fordított. Megvizsgálták az egyes földterületek jellemzőit, s ezen tapasztalatok alapján döntöttek arról, melyik növény hová kerüljön, hogy jó terméshozam legyen.

A gabonatermesztésben fordulópontot jelentett az új fajták beállítása. 1967-re a jobb talajművelés, a műtrágyák megfelelő használata lehetővé tette, hogy a búza-termesztés kerüljön előtérbe. A kenyérgabona a szántóföld 35-40%-át foglalta el évente. A gazdaság működött.

1968. január 1-jével megtörtént a sitkei Hunyadi MTSz, a vásárosmiskei „Béke” és a gércei Vörös Csillag” MTSz egyesülése, a gazdaság neve „Béke MTSz” lett. Sitke község üzemegységként maradt meg, gépek átcsoportosítására nem került sor. A nagyobb munkák közös összefogással kerültek kivitelezésre.

Központi irányítás volt jellemző az első pillanattól fogva. Az állattenyésztésben változás történt a szakosodás következtében. A rét, legelő miatt a növendékállomány Sitkére került, a teheneket Gércére vitték.

Ez az állapot a rendszerváltozásig állt fenn, akkor a földtulajdon kérdése újabb átrendeződésen ment keresztül.

Bediné Kajtár Katalin

FELHÍVÁS!

Felhívom a telekadóval, illetve magánszemély kommunális adójával érintett telek, építmény (lakás, nem lakás céljára szolgáló, valamint külterületi építmény) tulajdonosainak (és nem magánszemély tulajdonában álló lakás bérlőinek, vagyoni értékű jog jogosítottjainak, szerző feleknek) a figyelmét, hogy az adó alanyának elhalálása esetén, a kapcsolódó hagyatéki eljárás, illetve az ingatlanügyi hatósági eljárás lezárását követően a telekadó, illetve a magánszemély kommunális adóköteles adótárgy adójogi helyzetének tisztázása érdekében

– az adókötelezettséget érintő változásról (örökösök tulajdonszerzése, özvegyi jog alapítás, stb.) – az adózás rendjéről szóló törvény 23. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a változást (adókötelezettség megszűnése az elhunyt adózó, illetve adókötelezettség keletkezése az örökösök részéről) követő 15 napon belül az előírt nyomtatványon közvetlenül az önkormányzati adóhatóságnak kell bejelentenie. A változás bejelentésére, illetve a bevállásra előírt nyomtatvány azonosító jele: telekadó esetén: 09T02, magánszemély kommunális adója esetén: 09M02.

A nyomtatványok személyesen Sitke Község Önkormányzata Polgármesteri Hivatalban, vagy Sárvár Város Önkormányzata Polgármesteri Hivatal Adóiroda 220-as irodájában elérhetők. Az egyébként számítógéppel is kitölthető nyomtatványok az internetről is letölthetők az alábbi webcímről:

www.sarvar.hu/HIVATAL/DOKUMENTUMTAR/ADOI
RODANYOMTATVANYOK SITKE.

A hiánytalanul kitöltött és aláírt nyomtatványok személyesen az Adóirodában, vagy postai úton nyújthatók be az önkormányzati adóhatósághoz.

Az Adóiroda munkatársai készséggel állnak rendelkezésükre valamennyi adózással kapcsolatos kérdésük megválaszolásában, illetve a nyomtatványok helyes kitöltésében az alábbi telefonszámokon: (06 95) 523 158, (06 95) 523 159, vagy személyesen a következő ügyfélfogadási időpontokban: Hétfő 8.00 -12.00, Kedd 13.00-16.00, Szerda 8.00-12.00, Péntek: 8.00-12.00.

Polgármesteri Hivatal
Adóiroda, Sárvár

Tais toi!

„Tais toi” (ejtsd: Tétoá), Shut up, vagy ha úgy tetszik „Pofa be”, a Sitke négy merész fiúja által alapított együttes neve. A banda neve bizonyára mindenkit mehökkent, hiszen nem mindennapi, és nagy határozottságot sugall. Nos ez a tulajdonság nem csupán az együttesben, hanem annak tagjaiban is megvan.

A négy fiatal, Farkas Gábor (21), Fessler Gábor (22), Fessler Barnabás (19), Horváth Gábor (20), 2007 szeptemberében hozták létre a zenekart. Az együttes megalapítását megelőzően mind a négyükben feltört a vágy, hogy elsajátítsák a zenélés fortélyait. Elindultak egy hosszú úton, a tanulás útján, amely néha nehéznek és fárasztónak bizonyult, de mindenképp érdekesnek, és szórakoztatónak. Ezt követően arra a döntésre jutottak, hogy létrehozzák a Tais toi-át. Farkas Gábor hét éve gitározik, autodidakta módon tanult, vagyis önszorgalomból, tanár segítsége nélkül. A zenekarban énekel, szólógitározik, s olykor a basszusgitáros szerepét veszi át. Fessler Gábor ütemgitaron játszik hat éve, szintén tanár nélkül jutott el erre a szintre. Fessler Barnabás dobol, három éve, ő szintén tanár nélkül sajátította el a tudását, Palkovics Sándor segített neki. Horváth Gábor három éve játszik basszusgitáron, szintén önállóan tanult.

A fiúk célja a zenekar megalapításával nem az volt, s még most sem az, hogy híresek legyenek, hanem az, hogy zenei munkájukkal támogassák a falvakat, s elfogadják őket, illetve a műfajban elismerést szerezzenek. Mindez nagyon elismerésre méltó, hiszen a mai világban alig találkozhatunk olyan együttesekkel, akik nem érdekből csinálják, amit csinálnak. Sokan csak a hírnévre vágyanak. Ezeknek a fiúknak azonban az igazi szerelem ebben a zenében az, hogy csak nekik szól a saját szívükön és a saját nyelvükön. Meglátásom szerint ez az érdekes a zenében, hogy nem egy nyelven és egy stílusban fejezhetjük ki érzéseinket, álláspontunkat hanem sokban. A fiúk dalainak központi témája a lázadás. Lázadás valamilyen törvény, a politika ellen, tiltakozás a fajgyűlölet ellen. Dalaikkal szeretnék felhívni az emberek figyelmét arra, milyen fontos a béke és az elfogadás. Amikor a fiúknak feltettem azt a kérdést, hogy van –e frontember a csapatban, a válasz „nem” volt. Ők már a kezdet kezdetén megbeszélték, hogy nincs vezető, ebben a zenekarban mindenki egyenrangú. Azt hiszem talán ez is egy pozitív jellemzője a zenekarnak.

A fiúknál a dalok megírása közösen zajlik, mindenki belead valamit, úgy is mondhatnánk, hogy a dalok születése impulzuszerű, ha egyikük megszólaltatja a hangszerét, ez a másikban elindít valamit és reakciószerűen válaszol rá, tehát lényegében maga a dal nem erőltetve jön létre, hanem szívből, improvizatív módon. A riport elkészítése előtt pár órával a fiúk már megkezdtek a próbát, mikor megérkeztem éppen egy ilyen folyamat

kellős közepén találtam magam. A műfaj nem áll hozzám közel, de a dal amit meghallgathattam, meglehetősen tetszett. Ez is bizonyíték arra, hogy nem szabad elzárkózni a műfaj elől, csak azért mert az idegen. A próbák hetente egyszer, esetleg kétszer zajlanak le, délután négy órától este hét óráig a kultúrházban. A próbák azonban nem mindig sikeresek, nem feltétlenül eredményeznek újabb dalt, hiszen az egyik ember hat a másikra, így ha az egyik nincs formában, az bizony magával húzza a másikat is, s néha ez hátrányosan hat, mivel nem úgy fejlődnek, ahogy akarnak. Számomra megdöbbentő élményt eredményezett arra a kérdésre adott válasz, miszerint van-e kedvenc dala a fiúknak. Az ember természetesen azt gondolná, hogy van, de a válasz mást mutatott: a srácok elmondása szerint nekik nincs kiemelt kedvencük, hiszen ha egy embernek több gyereke van, ő sem tud választani köztük. Horváth Gábor, becenevén Horvi, azonban ki

A zenekar tagjai: Fessler Barnabás, Fessler Gábor, Farkas Gábor és Horváth Gábor

tudott emelni egyet, az ő kedvence a Randevú. A zenekarnak kb. 15 száma van. Ez már elegendő ahhoz, hogy fel tudjanak lépni, s igényes előadást tudjanak tartani. A banda kb. öt fellépésen van túl, ám jövőbeli cél, hogy ne csak Sitkén, hanem a környező falvakban is fellép-

hessenek különböző rendezvényeken.

A riport kezdetén még félve tettem fel a kérdéseket, nem maguktól a fiúktól féltem, hanem elképzelhetetlen volt, hogy egy olyan témáról és stílusról tudjak velük beszélgetni, melyben teljesen idegen vagyok. A riport alatt azonban ezek a félelmek megszűntek. Válaszról válaszra éreztem, hogy megtaláltam velük a közös hangot, és szívesen avatnak be a zenekar dolgaiba, láttam rajtuk, hogy érdekli őket a cikk, az újság, s egyfajta lehetőségnek tekintették a riportot. Lehetőség arra, hogy ne a punk, a klasszikus rock és a metál között evickélő zenekart lássák bennük, hanem a fiúkat, akik szívből zenélnék és adni akarnak. A próba és a riport végén meghallgathattam a beszélgetés előtt kreált számot. A szám hatására én megláttam bennük azt, amit szeretnének, hogy lássanak bennünk. Remélem, hogy a cikk segítségével más ember is fel tudja ezt fedezni, s Sitke rendezvényein nagy kedvvel hallgatja majd a Tais- toi-át.

Vörös Zsófia

Betlehem az Emlékparkban

Sitke. Kicsi falu hosszú utcákkal. Mit teszünk, ha valahová el szeretnénk jutni a falun belül?

Biciklizünk, vagy autóba szállunk. Nem csoda, hogy nincs lehetőségünk a találkozásokra és az utcán ritkán látunk beszélgető embereket.

Az Együtt Sitkéért Egyesület azért éppen azért ragadta meg a Betlehem készítés ötletét, mert ebben is lehetőséget látott arra, hogy a faluban élők közösen alkossanak valamit, ami aztán megint csak közelebb hozza egymáshoz az embereket a hideg téli napokon.

Az alkotásban nagyon sokan vettek részt, az eredeti ötlethez mindenki hozzá tett egy keveset, így alakult ki a Betlehem jelenlegi formája. Sok időt fordítottunk a

megvalósításra, de azt hiszem senki sem sajnálja az együtt töltött órákat, amíg elkészült a falu első Betleheme.

Így most minden vasárnap összegyűlhet a falu közössége, hogy együtt várjuk a kis Jézus születését. Közben természetesen beszélgethetünk, régen nem látott falubeliekkel találkozhatunk. És már tervezhetjük is a jövő évi Betlehemet, hogy mit csinálnánk másképpen, hogyan tehetnénk még eredetibbé a most még talán kezdetleges, de szeretettel készült Betlehemet.

Hagyományt szeretnénk teremteni, és éppen ezért várjuk mindenkitől a jószándékú ötleteket és felajánlásokat.

blanche

Vendégek Zalából

Az előző „Sitkei Hírek”-ben jeleztem, hogy szeptember 19-én dr. Sifter Lajos, volt sitkei lakos szűkebb hazájából, Nagykapornak-Misefa községekből öreg-fiú sportküldöttség érkezik Sitkére.

A koradélelőtti órákban meg is érkeztek, élükön falvak polgármestereivel. Szerettem volna, hogy a fogadtatás is ilyen szinten bonyolódjon, de ez egyéb okok miatt nem sikerült.

Zalai barátaink megható szeretettel örkizik Lajos emlékéért. Minden év májusában tornát rendeznek tiszteletére, melyre mindig meghívunk bennünket, szombathelyieket és természetesen sitkeieket is.

Az első programpont a falu nevezetességeinek megtekintése volt. Kiinduló pont a Borostyánkert Vendéglő volt, ahol a tulajdonos Germán Ervin jobbfajta pálinkával kínálta a vendégeket. Ezt követően elmentünk a Felső utcába (Petőfi utca, ahol az első megálló a volt Sifter birtok előtt volt. Itt találkoztunk a jelenlegi tulajdonos hölgygel, Szombati Ilonával, akinek bemutattam Sifter Lajos gyermekeit, Pétert és Róbertet. A hölgy megmutatta nekik az átalakított épületet miközben a fiúk nosztalgizáltak, hiszen sokszor felkeresték a nagyszülők fészékét.

Tovább ballagva elértünk a templomhoz, melyet kinyitottak számunkra. Vendégeink csodálkoztak a szépségén és a nagyságán.

Lajos barátommal együtt itt nagyon sokat fújtattunk, majd ministráltunk az ötvenes évek elején. Itt voltam elsőálldozó, itt béráltak, itt tanított bennünk minden jóra dr. Göndöcs László plébános úr.

A templomlátogatás után az iskola következett, ahol szomorúan közöltem a vendégekkel a kiüresedést. Én 1948-ban kezdtem ide járni, az akkori osztálylétszám 32 volt. 1956-ban 16-an végeztünk.

Ez az ötven százalékos lemorzsolódás jellemezte a sitkei Általános Iskola színvonalát, erősségét.

A Felső utcai séta közben eszembe jutott, hogy szorgalmazni kellene az utca szépségét megadó szederfák védelmét. Ezen fák levelei biztosították gyerekkoromban a selyemhernyó tenyésztését, melyből némi pénzhez jutottunk az akkori szegénység közepette.

A labdarúgó-mérkőzés résztvevői

Sétánk során az emlékpark megtekintése következett, mely vendégeink elismerését váltotta ki. Megálltunk egy pillanatra a Török emlékműnél, majd a Patkó csárda közbeiktatásával visszatértünk kiindulási helyünkre, a Borostyánkert vendéglőbe.

Néhányan, akik éppen nem sportoltak, elmentek a Kálváriához, és a Kastélyfogadóba is. A Sifter nagymama, szül.: Göcze Rozália itt teljesített évtizedekig szolgálatot Felsőbüki Nagy Györgynél, házvezetőnőként.

A falubemutatót követően a Borostyánkertben megkezdődtek a sportesemények, ahol teljesen kötetlen formában lehetett lábtengőzni, pingpongozni, tekézni.

A sportolás a focipályán folytatódott, ahol a tervezett veteránmérkőzés a fent említettek miatt elmaradt. Sitkéről mind-

össze Kiss László jelent meg, Bükrről Kajtar Péter, Sárvárról Havasi József. Ők beolvadva a szombathelyi öreg fiúk csapatában nagyon szép időben Pénzes László, játékvezetése mellett sportszerű, jó játékkal győzelmeskedtek zalai barátaink felett. Hadd legyek kissé öntelt: az első gólt én lőttem mint korelnök, 68 évesen. A gólt gondolatban felajánlottam néhai Lajos barátunknak.

A fociból és a meleg időből adódó megpróbáltatásainkat már a helyszínen egy-egy sörrel enyhítettük.

A foci végeztével a Borostyánkertben estebédeltünk, majd Havasi József petanque bemutatója következett. Ő nagyon agítált bennünk a sport elsajátítására, de úgy hittem, a társaság nagy része inkább marad a hagyományos játékoknál.

A látogatás, illetve a sportnap méltó befejezése a Hercseg hegyen Kondics József birtokán történt. Itt igazi jó borocskát, slágereket és nagy átérzéssel elénekeltük az erdélyi himnuszt is. Jókat beszélgetve elhatároztuk a folytatást, hisz az ilyen találkozások politikamentesek, a barátságot és talán még az egészséget is növelik.

Vendégeink és szombathelyi sportbarátaink is elismeréssel szóltak a nap kellemes lefolyásáról. Önevükben is megköszönöm Germán Ervinnek, Németh Attilának, Pénzes Lászlónak, Kondics Józsefnek, Kiss Lászlónak a szíves közreműködést. Külön köszönet Samu Árpádnak, aki végigfotózta és filmezte a találkozót.

A jövőt illetően megfogalmazódott körünkben, hogy Sitke sportjáért sokat tevé, de már nem élő sportbarátaink tiszteletére is lehetne emléknapot tartani, akár már 2010 szeptemberében. Ebben bízva tiszteli az olvasókat:

Linka Sándor

Borostyánkert Kupa 2009-2010

Az idei évadban immár 8. alkalommal kezdődött el a Borostyánkert Vendéglő tekepályáján a küzdelem. Az idén sikerült új indulókkal színesíteni a bajnokságot. Két csapat feloszlott, de helyükre három nevezés érkezett, így az optimálisnak mondható 12 csapat méri össze tudását az őszi-tavaszi rendszerű versenyen. A verseny feltételei optimálisak, a versenyek időpontja 18.30 ill. 19.45. A versenynapok hétfő, kedd, szerda. Várjuk a lelkes sitkei szurkolókat a mérkőzésekre.

Továbbra is nagy csata várható a Zöld Sasok és a Borostyánkert versenyzői között. A Nagysimonyi gárdája sokat erősödött, meglepetést szerezhet. Az új csapatok: Tűzgolyó, Sasfészek Söröző, Csirkefogók pontos játékereje nem ismert, de a hírek szerint borsot törhetnek az élen állók orra alá. A 40 vegyes gurításos verseny sportszerű keretek között zajlik, versenybírók jelenlétében. A teke jó kikapcsolódást jelent a baráti társaságoknak, új sportbarátságok köttetnek a versenyzők között.

A verseny jelenlegi állása:

1. Borostyánkert
2. Nagysimonyi
3. Zöld Sasok
4. Kemenesmagasi
5. Öregfiúk
6. Aranykezek
7. Mersevát
8. Kenyeri
9. Tűzgolyó
10. Sasfészek Csénye
11. Barátok
12. Csirkefogók

Jó sportolást és kellemes szórakozást kíván a szervező:

Germán Ervin

14. szezont kezdte meg labdarúgó csapatunk

A 2009/10-es szezonban Sportegyesületünk labdarúgói immár 14. esztendeje indultak neki a bajnoki küzdelmeknek. Céljaink az idén sem változtak. Minél több helyi fiatal rendszeres sportolásra bírni, a falu lakóinak kikapcsolódást, szórakozási lehetőséget kínálni. Eredményesség szempontjából pedig mind a felnőtt, mind ifjúsági csapatunkat szeretnénk az élmezőnyben látni. E céljaink eléréséhez az anyagi támogatást idén is – mint korábban mindig –, Sitke Község Önkormányzatától, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesülettől, a Sárvári Security Service Kft.-től kaptuk meg, illetve a még szükséges összeget pályázatok útján, a Nemzeti Civil Alapprogram és a Wesselényi Miklós Sport Közalapítvány pályázati forrásaiból tudjuk fedezni. Játékos keretünket úgy gondoljuk sikerült megfelelően megerősíteni, mind gazdaságilag, mind létesítmények (hiányosságok azért vannak még bőven), mind lehetőségek terén adva van minden a jó munkához. Most már csak a szakmai vezetőknél és a játékosoknál volt a sor, hogy bizonyítsák, van értelme áldozni a futballra Sitkén is.

Az őszi szezon lezárása után úgy gondoljuk, hogy jó úton indultunk el, de azért van némi hiányérzet a Szakosztály vezetőségében. Ha csak a száraz tényeket nézzük felnőtt csapatunk 5. helyezése a tabellán nem lenne rossz teljesítmény. De a megszerzett 21 pont, ami 54%-os eredmény, már csak a közepszerűség szintjére minősíti vissza csapatunkat. Egy-két mérkőzésen lélektelen, elképzelés nélküli futballt mutattak a játékosok, ami megengedhetetlen ilyen szinten is. Az új edző érkezésével elvárás lett volna, hogy stílusos, magasabb színvonalú teljesítményt láthasson a közönségünk. Ez csak néhány mérkőzésen látszott sajnós. Bízunk benne, hogy jobb edzőmunka és edzéslátogatottság lesz majd, de sajnós ez nem következett be, aminek a hullámzó teljesítmény az eredménye. Ezen mindenképp változtatni kell a jövőben. Örömteli viszont, hogy házi gólkirályunk Asbóth István 12 góljával a bajnoki góllövő lista 3. helyén várja a folytatást.

Ifjúsági csapatunk teljesítményével viszont elégedettek lehetünk. A megszerzett 22 pontjukkal a 6. helyet foglalják el a tabellán, ezzel tapadnak az élmezőnyre. Szép sikereket értek el, igaz néha nagy zakóba is beleszaladtak a fiúk. Kiemelkedő a csapat teljesítményében a sok rúgott gól: 44-szer zörgették meg az ellenfelek hálóját a 13 forduló alatt. Negatívum vi-

szont a sok kapott gól (28) és az edzéslátogatottság is a problémák közé sorolandó. Ezt szintén javítani kell náluk is. A csapat erejét, összetartását jelzi viszont, hogy a rúgott góljaikon 13 játékos osztozott, tehát kezd Horváth Gábor edző kezei alatt igazi csapattá formálódni az együttes.

Létesítmény szempontjából a közeljövőben elengedhetetlen feladat kell, hogy legyen a sportpálya körbekerítése, illetve az öltözőben a fűtés és melegvíz-ellátás korszerűsítése. Ezekben a projekteknél kell, hogy az Önkormányzat támogassa elképzeléseinket, mivel e terület tulajdonosa a falu, így pályázati lehetőségeket csak ők vehetnek igénybe. Próbálunk felkutatni pályázatokat erre a célra, mivel sajnos nyilvánvaló, hogy saját forrásból ezek megvalósíthatatlan tervek lennének. Szükségszerű a sportpálya körbekerítése is, mivel a vadak állandó jelleggel széttúrják pályánkat. Hiába nyírjuk hetente két alkalommal a pályát a Sárvári Security Service által vásárolt fűnyírótraktorral (az idei szezonban ezzel támogatták Szakosztályunkat), ha a gondosan előkészített talajt a mérkőzés napjának reggelére feltúrják a vaddisznók. Másik megoldásra váró probléma az öltöző melegvíz ellátása. Sajnos az évek alatt bebizonyosodott már, hogy a két bojler, ami e célt szolgálná, nem elegendő 50-60 ember tisztálkodási szükségleteinek kielégítésére. Ezeket a gondokat szeretnénk orvosolni mihamarabb, és bízunk benne, hogy közösen találunk megoldást a közel jövőben.

A tavaszi szezonra a felkészülést immár hagyományosan, 2010 telén is Celldömölkön, műfüves pályán kezdjük meg január közepén. Heti 1-2 edzést és edzőmérkőzést szeretnénk beiktatni a programban a bajnoki rajtig. Hogy milyen konkrét változásokat hoz a 2010-es esztendő (hoz e egyáltalán), azt majd a december közepén sorra kerülő Szakosztály Elnökségi ülésen dönti el a vezetőség. Egyelőre még keressük a legjobb megoldást gondjaink orvoslására, de a felkészülés kezdetéig reméljük, minden nyitott kérdés letisztázódik.

Addig is minden kedves sitkei lakosnak, újságolvasónak, Sitke csapatáért szurkolónak nyugodalmas, Kellemes Ünnepeket és sikeres, Boldog Új Esztendőt kívánunk!

Pék Csaba

U14-es labdarúgó bajnokság

Kilenc csapat nevezett a Sárvári Városi Labdarúgó Szövetség által kiírt U14-es labdarúgó bajnokságra.

Sitke évek óta résztvevője és egy-egy fordulóban házigazdája az utánpótlás focisták versenyének.

A benevezett kilenc csapat csoportokba sorolva négy játékon mérkőzött meg egymással.

A csapat eredményei:

Sitke – Nagysimonyi	3:4	Ikervár – Sitke	0:11
Sitke – Sárvár FC	6:2	Csénye II. – Sitke	4:2
Sitke – Csénye I.	2:1	Sitke – Bő	1:5
Boba – Sitke	0:2	Hegyhát – Sitke	1:1

A bajnokság őszi végeredménye:

1. Bő	8	7	1	-	46:11	22
2. Csénye II.	8	6	-	2	30:16	18
3. Nagysimonyi	8	4	2	2	24:17	14
4. Sitke	8	4	1	3	22:16	13
5. Boba	8	4	-	4	21:14	12

6. Sárvár FC	8	4	-	4	19:22	12
7. Hegyhát SE	8	3	1	4	17:18	10
8. Csénye I.	8	1	1	6	10:21	4
9. Ikervár	8	-	-	8	2:56	0

Az U14-es labdarúgó csapat

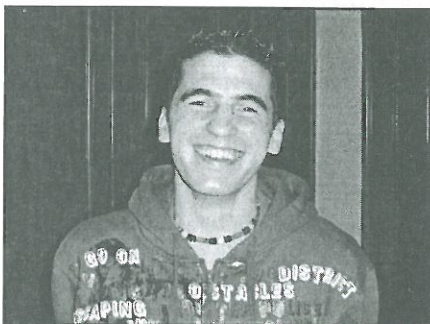

S P O R T

Sitke olimpiai bajnoka

Hallottak már a floor hockey-ről?
Czímber Zsolt Sitkéről 2009-ben a világ legjobbjai között játszott.

Czímber Zsolt az olimpiai bajnok

Zsolt szívesen mesél erről a sportágról, amelyet a jégkorongéhoz hasonló

pályán 5+1 fős csapatok játszanak. A mérkőzések 9x3 percesek és ugyanolyan kemények és férfiasak, mint a jégkorongban.

Zsolt 2009. február 2-án repült az Egyesült Államokba, Boisba, a speciális téli olimpiára. Az út összesen 16 óra hosszú volt, 9 órát utaztak New Yorkig, újabb 6 óra Salt Lake City-ig, még egy átszállással 1 órát repültek Bois-ig.

A csapatuk a legerősebb csoportba került. Németország, Oroszország, Kína, Kanada és Venezuela válogatottjaival játszották a mérkőzéseket. A csoportmérkőzések során mindössze egyszer kaptak ki, Oroszországtól. A döntőben aztán újra összekerült a két nagy ellenfél. Az orosz csapat az utolsó

percben egyenlített, majd a hosszabbításban Zsolt ütötte a győztes gólt. Magyarország csapata így szerezte meg az első helyet.

Amerikában New York jelentette számára a legnagyobb élményt, de sajnos a kedvezőtlen időjárás miatt csak kevés nevezetességet láthattak. Hosszú sétát tettek az óceán partján és megtekintették a World Trade Center emlékhelyét.

Sajnos az olimpia óta nem tudta folytatni a padlólókit, hiszen a közelben nincsen erre lehetőség. De ez a két hét mindenképpen felejthetetlen élmény volt Zsolt életében.

Germán Anna

Jubileumi labdarúgó mérkőzés

Ez a történet úgy kezdődött, hogy 1999-ben megnyertünk a Sárvári Körzeti bajnokságot. Tíz év után, ez év tavaszán beszélgettünk róla, hogy jó lenne újból összejönni a régi csapatnak, játszani egy meccset, és beszélgetni. Ettől az ötlettől vezérelve, összefogtunk és szervezkedni kezdtünk, csak úgy, mint régen. A csapattagok megkeresésekor az összefogás óriási volt, mint rég. Ellenfélnek logikus volt a Gérce öregfiúk csapatát választani, hiszen ők szervezett formában rendszeresen játsszák a mérkőzéseiket. A támogatók örömmel vették a kezdeményezést. Az Együtt Sitkéért Egyesület az Önkormányzat a Sitkei Sportegyesület, a régi csapatvezetők, faluvezetők, egyéni támogatók. Az Együtt Sitkéért Egyesület „Nyárbúcsúztató” programjába beillesztve délután kezdődött az ünnepélyes megnyitó. Az ünnepséget Morgós István polgármester nyitotta meg. Biztató szavai után én álltam a mikrofonhoz, és a csapat nevében méltattam a múltat, a jelent és biztattam a jövőt. Nekik annyival könnyebb, hogy a múlt számukra szemmel látható, míg nekünk „anno”, csak mondák és képzelgések formájában volt jelen a múlt, (aminek természetesen volt valóság alapja). A beszédek után minden játékos és meghívott kapott egy himzett pólót a rendezvény emlékére. Közben szép lassan megérkeztek a nézőink, igen a mi nézőink, tudtuk, hogy ránk, régiekre, a bajnokcsapatra kíváncsiak. A csapat tagjai Sziladovics János, Kovács Kálmán, Kovács Árpád, Pusztai Tamás, Péntek László, Pék Csaba, Hartmann Róbert, Péntek Gusztáv, Matusz István, Péntek Ferenc, Farsang Gusztáv, Pethő Norbert, Vincze László, Orbán Csongor, Matusz József voltak. A mérkőzést a Gérce kezdte jobban, látszott az összeszokottságuk, de álltuk a sarat, az első félidő 0-0-al végződött. A szünetben a „Celldömölki

A bajnokcsapat és a vezetőség

Mazsorettesek” produkcióját láthatták a nézők. A második félidőben a múltat idéző akciókat vezetve 2-0-ra győztük le ellenfelünket, mint rég. A publikum tapsolt, mi „díszkréten” elfáradtunk. Az esemény következő szakasza a Borostyánkertben folytatódott. Megvendégeltük meghívottainkat, ellenfelünket és természetesen magunkat. Óráig beszélgettünk a régi gólokról, jelenetekről. Végül megbeszéltük a következő meccsünk lehetséges időpontját. Mit írhatnék röviden zárásnak? Megint bebizonyosodott, hogy ez egy igazi CSAPAT VOLT, VAN, és, ha rajtam múlik, mindig LESZ!

Péntek László

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germáné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, dr. Nagy Erika, Szép Orsolya.

Kiadó: Kovács Ferenc (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta